

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ

(Τα δικά μου Χριστούγεννα, Εύα
Καραντινού, Εκδ. Άγκυρα)

Το καλάντιασμα

Από τα πιο γνωστά και διαδεδομένα έθιμα σ' όλα τα μέρη της Ελλάδας, είναι το «καλάντιασμα». Δηλαδή η συνήθεια, μικροί και μεγάλοι, να γυρίζουν τα ξημερώματα των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς, από σπίτι σε σπίτι, τραγουδώντας τα κάλαντα.

Ανάλογα με τον τόπο, τα παιδιά κρατούν το γνωστό τριγωνάκι, ή μήλο, ή πορτοκάλι, ή ένα αστέρι, ή ένα καραβάκι στολισμένο με κορδέλες. Πολλές φορές, κρατούν ένα χλωρό κλωναράκι από κρανιά και μ' αυτό χτυπούν ελαφρά τον νοικοκύρη του σπιτιού, για να έχει τύχη όλη τη νέα χρονιά. Ο νοικοκύρης, από την άλλη, φιλεύει τα παιδιά με νομίσματα, γλυκίσματα, ξηρούς καρπούς ή ακόμη με λάδι (κυρίως στην Κρήτη), ή αυγά. Με λίγα λόγια, ό,τι καλούδια είχε το κάθε σπιτικό μοιραζότανε στα καλαντιάσματα!

Χριστουγεννιάτικο καράβι και δέντρο

Στην Ελλάδα, το στόλισμα του δέντρου τα Χριστούγεννα, ήρθε σαν έθιμο από τη Βόρεια Ευρώπη, στα χρόνια του βασιλιά Όθωνα, μετά το 1835. Μέχρι τότε, το παραδοσιακό ελληνικό έθιμο ήταν το στολισμένο καραβάκι, μιας και οι Έλληνες είχαν πάντα μεγάλη αγάπη στη θάλασσα και τα ταξίδια κι ήταν ξακουστοί караβοκύρηδες και ναυτικοί. Σήμερα, όμως, το χριστουγεννιάτικο δέντρο είναι που βρίσκεται πιο συχνά σε κάθε σπίτι, και τα παιδιά ανυπομονούν να το στολίσουν και να βρουν τα δώρα που κρύβονται μες στα κλαδιά του.

